

§ 25 Fråga 2011:2 Åtgärder mot utlandsförsamling

DAG SANDAHL:

Herr ordförande! Icke utan glädje noterar jag att fler deltar när Frimodig kyrka nu offrat sig och ställt i alla fall två frågor i den stora frågedebatten. Välkomna in, ni andra också! Nämnden påstår sig nog ha följt situationen, utvecklingen och problematiken i Nice men menar att det är jag som pekar ut två personer som orsak till att beslut måste fattas. Hade nämnden gjort vad den säger, noga följt, så hade den känt igen formuleringar från dokumenten från Nice, både kyrkoråds-material och upprop från församlingen, den som upprördes över att man faktiskt inte fick fira gudstjänst under sommaren. Den vikarierande prästen måste ha varit rätt häpen. Han fick göra de kyrkliga förrättningarna och bedriva själavård men inte ha några gudstjänster. Han var inte alls indragen i några som helst konflikter och var fullständigt beredd att ha gudstjänster. Nu svarar nämnden att det finns församlingar, de flesta, där verksamheten vilar under sommarmånaderna, det är väl en sak, men i Nice var det inte det fallet. I Nice var det nämnden som sa, ni får inte fira gudstjänst på söndagarna. Det är en kvalitativ skillnad på att säga församlingen tar sommarledigt. Det tycker jag att nämnden kunde ha varit honnert nog att erkänna. Jag fattar väl, för helt korkad är jag inte, att det var en arbetsplatskonflikt som gjorde att man fick stänga, men hur är det kyrkosynsmöjligt att göra det. Hur tänker man på kyrkan när man säger att en konflikt gör att ni inte får fira gudstjänst. Det kan väl påven tänka, och lägga till nationen interdikt. Kan vi tänka så? Nämnden tänker det uppenbarligen. Tror Hans Ulfvebrand att han blivit påve? När upphör en församling att vara församling? Det har vi inte heller talat om. Hur många månader ska det gå? Ni ska fira gudstjänst på söndagarna – nu får ni inte fira gudstjänst på söndagarna. Kan det pågå ett år, två, tre, åtta, femton och det fortfarande är en församling, eller tar det slut någon gång? Hur lång tid är det, undrar jag. Varför säger man till en präst som kommer som vikarie och alls inte indragen i konflikten att du får inte fira gudstjänst på söndagen. Om smeds ämbete är att smida, så är prästs ämbete att predika, har vi fått lära oss. Här är en präst som inte får predika på söndagen. Han får lyssna till vad den anglikanska prästen har att säga och möjligtvis i Lutherskt nit lägga detta till rätta i själavården vid kyrkkaffet, om jag läste svaret rätt. Är det ingen som fattar att detta är helt orimligt? Jag är inte främmande för att man tar bort konflikthanledningar men gör man det ska inte församlingen drabbas, och jag hör till de som menar att man faktiskt straffas om man inte får fira gudstjänst.

HANS ULFVEBRAND:

Kyrkomötet borde inte vara ett forum för att hänga ut enskilda personer. Dag Sandahls utpekande av två personer som orsak till det beslut som fattades är osant. Situationen var mycket mer komplex än så. Församlingen är inte överkörd. Kyrkorådet har inte förmått att hantera en arbetsmiljöproblematik, och därför denna åtgärd. Alternativet till en time out hade varit att stänga församlingen under en utrednings- och tillsynsperiod. Då församlingens kyrkoråd ställde sina platser till förfogande och kallade till en stämma för nyval, såg vi att församlingen såg allvaret och var villig att söka åtgärder på problemen. Jag vill verkligen betona att det under sommaren har funnits ett kyrkoråd som i en mängd frågor har ansvarat och planerat för framtiden. Kyrkorådet, kyrkoherden och nämnden har en överenskommelse som vi tror på och som vi kontinuerligt och gemensamt ska utvärdera prestigelöst med delaktighet, öppenhet, noggrannhet och beslutsamhet. Att prästen inte firat gudstjänst under time out-perioden handlar alltså först och främst om en arbetsmiljöfråga och vårt ansvar som arbetsgivare att följa lagar. Vi

får inte riskera medarbetares, volontärers och inte heller kyrkorådsledamöters hälsa. Det är oerhört viktigt med teologi och jag har säkert enormt mycket att lära av dig, men i det här fallet kan jag inte låta bli att tänka på Nils Ferlin för i det här sammanhanget kan det hända att teologin halkar på halhets halka.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Herr ordförande! Ulfvebrands höga tonläge visar att det här nog är ett problem. Det är alltså så i en av våra utlandsförsamlingar som nämnden har ansvar för att det är liksom livsfarligt att vara där. Är det inte någon som skäms? Är det inte någon i nämnden som drar efter andan? Vad är för en rörelse vi håller på med? Nu ska jag be att få läsa och jag inleder min fråga: Efter en arbetsplatskonflikt, en personkonflikt mellan kyrkoherden och kantorn/assistenten i Nice konstaterade nämnden att Svenska kyrkans arbete i och genom församlingen i södra Frankrike befinner sig i en allvarlig kris samt beslöt om en time-out lösning. Det är vad jag har sagt. Det är ett korrekt citat av vad som har sagts från Nice och som jag förstår är en lägesbeskrivning och inte att hänga ut någon. Detta är det problem man talar om. Ska kyrkomötet inte få veta det? Är det bara särskilt fina frågor vi ska få ta i och inte i det som är den brutala verkligheten, den verklighet som innebär att man med fara för liv och säkerhet firar gudstjänst där? Är det ingen som svimmar?

HANS ULFVEBRAND (REPLIK):

Det svar som jag har gett på nämndens uppdrag är väl ett svar till kyrkomötet.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Jag konstaterar, habebus papam.

ANDERS ROOS:

Om kyrkomötet skulle behandla varenda liten fråga som rör någon församling i Sverige eller utlandet skulle vi få sitta här 365 dagar om året, 24 timmar per dygn. Det kan inte vara rimligt att kyrkomötet ska ha rapport om varenda liten fråga, varenda sak som händer. Det måste finnas ett förtroende från kyrkomötet in mot den nämnd som man har valt och mot det kansli som är anställt på nationell nivå. Vi ska inte behöva diskutera enskilda personer, deras agerande eller följderna av det här i detta rum.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Herr ordförande! Detta är den klassiska grälstrategin. Varenda litet problem ska vi inte tala om, när vi talar om en specifik fråga som ligger under nämnden som är vårt ansvar. Det finns en direkt linje mellan nämndens ansvarsområde och vårt ansvarsområde för nämnden, inte varenda litet problem. Det är det ingen som har begärt, men den överdriften indikerar för mig, som är litet kritiskt anlagd, att här är en hundkyrkogård och ingenting annat.

ANDERS ROOS (REPLIK):

Mig veterligt har vi aldrig invigt någon hundkyrkogård i Svenska kyrkan.

DAG SANDAHL (REPLIK):

Sa Anders Roos, och då säger jag det är tydligen en ros på hundkyrkogården också.